

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 2T/11/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6721010040
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Štubniaková Kochanová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2022:6721010040.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudkyňou JUDr. Zuzanou Štubniakovou Kochanovou v trestnej veci obžalovaného A. F., H.. XX.XX.XXXX, pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Tr. Zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.08.2022 vo Zvolene, takto

rozhodol:

Obžalovaný
A. F. H.. XX.XX.XXXX N. T., R. C. X. XXXX/XXX, T., X. K.

je vinný,

že
od roku 2017 do dňa 14.10.2020 svojím konaním ako chovateľ psov vo T. v oblasti „Na Š.“ opakovane neoprávnene bránil oprávnenej osobe v užívaní nebytového priestoru, nakoľko neplnením a porušovaním svojich zákonných povinností spočívajúcich v zabránení voľnému pohybu psov, dochádzalo k opakovanému nekontrolovanému vnikaniu psov obvineného do areálu Q. M. T., čím dochádzalo k podstatnému rušeniu výkonu užívacieho práva oprávnenej osoby a bola rušená prevádzková činnosť zamestnancov spoločnosti T. L. K., B..K.. na pracovisku v rámci areálu Q. M. T. a tohto konania sa dopustil aj napriek tomu, že dňa 01.03.2018 Okresný súd Zvolen mu uznesením 7C/3/2018-49 nariadil neodkladné opatrenie, že je povinný sa zdržať rušenia žalobcu Ž. K. L. K., B..K.., M.X. XX, C. vnikaním psov obvineného z jeho chovu na nehnuteľnosti tvoriace areál Q. M. T. a toto rozhodnutie bolo potvrdené uznesením 16Co/217/2018 zo dňa 15.08.2018 Krajským súdom v Banskej Bystrici,

t e d a

oprávnenej osobe v užívaní nebytového priestoru neoprávnene bráni

č í m s p á c h a l

prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Tr. zákona

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 218 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona súd ukladá obžalovanému trest zákazu činnosti vykonávať činnosť súvisiacu s chovom a výcvikom psov v trvaní 2 (dva) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen podal pod č. 3Pv 397/20/6611-7 dňa 26.01.2021 na Okresný súd Zvolen obžalobu na obžalovaného A. F., H.. XX.XX.XXXX, pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Tr. zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedený vo výroku rozsudku.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodeného, výsluchom svedkov, prečítaním svedeckých výpovedí, prečítal listinné dôkazy nachádzajúce sa v trestnom spise a zistil nasledujúci skutkový stav.

Obžalovaný A. F. vo vzťahu ku skutku, ktorý mu je v obžalobe kladený za vinu, na hlavnom pojednávaní uviedol, že cíti čiastočne vinu, lebo k nejakým únikom psov tam dochádzalo, ale nie je pravda, že v takom rozsahu ako to uvádzajú svedkovia a že by prípadne dochádzalo aj k veľkým meškaniam vlakov. Má veľa psov, ale tieto sú zabezpečené. Ja tam dosť často, každý deň cca od 05.00 h. ráno až do 20.00 h. večer a to z dôvodu starostlivosti o tieto psy. Stane sa, že v areáli občas prebehne líška a v rušňovom depe je veľa líšok, celkovo sa jedná o veľkú plochu, kde sa nachádza areál bývalého F. a iných firiem na cca 5 ha, z toho asi 2 ha sú skultivované. Keby to aj boli jeho psy, tak hovoril ľuďom, že nič neurobia. Tiež je toho názoru, že sa nejedná len o jeho psy, ktoré tam môžu vniknúť, aj na druhej strane od trate chová psy jeho kamarát. Aj sa stalo, že mu v minulosti volal strojmajster, že sú tam jeho psy a keď prišiel tak tam psy nenašiel, ale keďže ešte bol sneh našiel tam veľkú stopu, ktorá nemohla byť od jeho psov, lebo chová len nemecké ovčiaky. Tieto psy podľa neho nikoho neobťažovali, keď tak len prebehli, veď pes sa tam nebude zdržiavať 2-3 hod. Aj keď cvičili s kamarátom psov, lebo tam majú veľké cvičisko tak ich policajti prišli skontrolovať, veľa krát ľudia takto volajú policajtov, veľa krát bezdôvodne. Na ďalšie otázky uviedol, že za obdobie od 2017 - 2020 eviduje prieniky jeho psov do areálu Depa viackrát, určite však nie 29 krát ako je uvedené vo výsluchoch svedkov, v roku 2021 možno trikrát. Rozhodnutie súdu týkajúce sa psov mu bolo doručené, vie, že mu bola uložená povinnosť zabrániť unikaniu psov do areálu rušňového depa, aj podal odvolanie, ale nestihli lehotu. Sčasti aj opravil ploty, ale je to veľký areál, chýbajú tam veľké diely plotov, z veľkej časti to majú v areáli aj neoplotené.

Poškodený Z. H. na hlavnom pojednávaní uviedol, že problém popísaný v obžalobe už prebieha niekoľko rokov, tieto psy sa v areáli depa pohybujú a to v rôznych obdobiach, je to ráno, cez deň, aj v noci. Párkrát ich videl aj osobne a v iných prípadoch to nahlasujú zamestnanci, ktorí ich videli. Videl aj jeden videozáznam, kde sa chlap oháňal dokola taškou pred psami a tak potom vošiel do budovy, to bolo tak 1-2 roky dozadu. Aj dňa 3.3.2022 videl tri psy v rušňovom depe, bolo to cez deň niekedy okolo 11.00 h. Aj v minulosti videl tak 2-3 psy, tri vlčiaky, čo videl, vždy to boli len vlčiaky. Na ďalšie otázky poškodený uviedol, že volával mestských policajtov, aj železničných, ale kým prišli zo stanice tak to chvíľu trvá a už psy nevideli, prípadne išli skontrolovať situáciu k obžalovanému. Pohyb psov v areáli depa obmedzoval ich pracovníkov, robia tam ženy, nie je možné celý areál oplotiť alebo urobiť bránu, lebo je tam koľajisko. Má vedomosť o jednom prípade a to na parkovisku pri vrátnici depa kde napadli M. M. a tento bol aj na ošetrení, to bolo v čase, keď sa častejšie vyskytovali úniky psov. Nemá vedomosť, že by v okolí niekto iný choval psy, na V.. A., Z., vie, že už sú aj rodinné domy, ale nevie, že či tam chovajú psy

Svedkyňa Z. Ž. na hlavnom pojednávaní uviedla, že pracuje ako výhybkárka na vrátnici depa, pracovala na tejto pozícii aj v čase skutku aj v súčasnej dobe. K pohybu psov dochádzalo aj cez deň, ale hlavne v noci, pričom chodia dva - tri psy, ale niekedy ich bolo aj šesť. Majú domček medzi nákladnou stanicou

a osobnou stanicou a na tomto mieste je 15 výhybiek, z toho 5 je ústredne stavaných a vtedy ich ovláda zvnútra domčeka, ale musím ísť niekedy otáčať výhybku ručne, pričom najvzdialenejšia výhybka je 200 m od domčeka. Vtedy sa zdržiava vonku aj dlhší čas, lebo musí prehodiť výhybku a počkať kým príde rušeň a potom ju prehodiť naspäť, teda netrvá to len chvíľu. Na tomto domčeku majú na každej strane okno a tieto psy boli doslova pod týmito oknami. Nikdy sa nestalo, že by prišiel len jeden pes, ale vždy prišli vo svorke. Spočiatku aj volala obžalovanému, avšak psy tam nečakali a medzitým odbehli, asi dvakrát sa stalo, že ich tam našiel a zobral so sebou. Toto ju obmedzovalo pri činnosti a to hlavne v noci, lebo síce je to osvetlené, ale aj chlapi mali problém, aj jej synovi sa stalo, že v noci robili vagóny a keď prišli psy, tak musel vyskočiť na vagón. Čo sa týka častosti výskytu psov, niekedy aj 2-3 týždne nebolo nič a potom aj 2-3 šichty po sebe sa objavili aj 2-3 krát. Aj sa jej stalo, že išla otočiť výhybku a kričal jej rušňovodič, aby sa vrátila, lebo videl psy a nechala výhybku tak a ušla preč, do minúty tam tie psy prišli. Potom keď psy začali behať aj okolo stočne a presuvni, tak potom už privolali strojmajstra a ten volal policajtov. Tieto psy prišli do areálu depa od kríkov zo strany od E. trate, od F. kde má chovnú stanicu obžalovaný, nikdy neprišli od stanice alebo od zámku. Na ďalšie otázky uviedla, že to boli vždy tie isté psy a podľa nej psy obžalovaného. Pokiaľ aj má niekto psov pri rodinných domov, ktoré sú v okolí, tak by zrejme prišiel jeden a nie 2-3 alebo aj 6 psov. Psy, keď vybehli z kríkov, kde má obžalovaný koterce, potom zvykli bežať popri kríkoch smerom na osobnú stanicu, kde končí plot a vedľa sa stade dostať smerom k pozemkom, ktoré užíva obžalovaný, lebo potom stadiaľ zmizli alebo prípadne schádzali smerom z opačnej strany, smerom na F..

Svedok P. Q. F. na hlavnom pojednávaní uviedol, že je spoluvlastníkom pozemkov v I/12. Obžalovaný má na ich pozemku kynologickú stanicu od roku 1984 a ešte predtým mal za socializmu. Najprv mali s obžalovaným nájomnú zmluvu, ale potom neplatil, ale zostal tam, čo im nevadilo a riešiť to začal až v roku 2020, keď bol predvolaný na políciu ohľadne psov. Dovtedy kým nevedel o probléme, tak to neriešil. Zásadným problémom je to, že obžalovaný nemá kam dať tieto psy a niet pomocnej ruky ani zo strany štátu alebo mesta a teda nie je dobré riešenie ohľadne týchto psov. Tieto ich pozemky sú vedené ako lúky, orná pôda, a teda nie sú oplotené a behajú tam aj diviaky a srny. Druhým problémom sú Železnice SR, ktorý stavali na ich súkromnom pozemku bez vysporiadania, nechcú ich odkúpiť ani prenajať. Plot na ich pozemku je veľmi poškodený, pokiaľ by tento plot bol uzavretý a ak odbiehajú psy od obžalovaného tak by prišli len po vrátnicu. Teda jedna aj druhá strana, t.j. železnice ale aj obž. majú toto na svedomí.

Svedok P. Z. na hlavnom pojednávaní uviedol, že pracuje ako strojmajster a je väčšinou v kancelárii. Je len oznamovateľom keď jemu zamestnanci oznámia, že sa v depe vyskytujú psy. Toto sa vyskytlo dosť často a to aj počas obdobia 2017-2020. Tieto psy sa tam pohybovali cez deň, ale aj v noci. Osobne ich videl tak 3-4 roky dozadu, keď ešte pracoval v starej budove a boli to vždy len vlčiaky, boli tak 2 alebo 3 spolu. Keď sa tieto psy tam vyskytli tak to rušilo činnosť, napr. pri výhybkároch, lebo niektoré výhybky chodia prehadzovať ručne a hlavne ženy sa báli vyjsť von, niekedy to nahlasovali aj rušňovodiči, areál depa je veľký a tak tie výskyty boli na rôznych miestach, ale najviac pri výhybkárskom stanovišti.

Svedkyňa B. R. na hlavnom pojednávaní uviedla, že pracuje ako výhybkárka na vrátnici depa. Veľa krát sa stalo, že nemohla ísť prehodiť výhybku a rušňovodiči si museli sami prehadzovať, lebo som sa bála ísť von. Tieto psy vždy vyšli z kríkov, stadiaľ vždy vychádzajú. Aj obžalovaný si viackrát prišiel pre tieto psy, volal ich po mene, tak musel vedieť, že sú to jeho psy. Niekedy bol aj pár týždňov pokoj a potom aj každú zmenu tieto psy prišli. Nechodia po jednom, ale vždy tri až päť, chodia vo svorkách. Podľa nej sa jednalo o vlčiakov. Na ďalšie otázky uviedla, že si myslí, že sa jednalo o psy obžalovaného, lebo tieto psy nikdy neprišli od mesta, len vždy od tej strany kríkov. Aj si pamätá na situáciu, že obžalovanému volala a on vtedy priznal, že mu ušla suka, lebo im nedal ráno žrať, lebo išiel na testovanie. Aj sám obžalovaný niekedy volala, že mu ušli psy, či nie sú v depe, či ich nevideli.

Svedok R. X. na hlavnom pojednávaní uviedol, že pracuje ako výhybkár v depe už tri roky. O výskyte psov vie od kolegov, ale aj sám ich niekoľkokrát videl. Nebolo to pravidelne ale sem-tam. Jeho to obmedzovalo v tom, že nemohol ísť prehadzovať výhybku, lebo pri svojej práci musí ísť von. Pokiaľ videl tieto psy v depe tak volal strojmajstrovi alebo niekedy to nechal tak. Jeho tieto psy nikdy nenapadli, vždy chodievali tak 2-3 psy, vždy to bola svorka, nikdy neprišiel jeden. Boli to psy plemena vlčiak, iného psy tam nevidel.

Svedkyňa Z. D. na hlavnom pojednávaní uviedla, že pracuje ako signalistka na hranici rušňového depa už 20 rokov. Majú stavadlo pod zámkom a obžalovaný má hneď za nimi stanicu. V práci sú sami. Hlavne v noci je to najhoršie, keď tam nie je obžalovaný, tak psy pobehujú, čo sa stáva dosť často. Väčšinou

chodia tri psy, málokedy jeden a podľa nej sú to stále tie isté. Prácu vykonáva aj vonku, keď potrebuje otočiť výhybku. Psy ju nenapadli, keď prišli tak vždy vyskočila na mašinu. Videla aj obžalovaného niekoľkokrát ako si išiel po tieto psy. Nemá vedomosť, že by niekto iný v okolí choval psy. Tieto psy idú z toho krovia kde má obžalovaný chovnú stanicu, nie od mesta.

Svedok Z. R. na hlavnom pojednávaní uviedol, že pracuje ako rušňovodič už 45 rokov. Mal aj osobnú skúsenosť so psami obžalovaného, kráčal smerom na osobnú stanicu vo Zvolene, bolo to ráno okolo 3:00 hod. keď oproti nemu išli dva vlčiaky, išli smerom k nemu, zaregistroval ich, lebo pobrechávali, oni išli pomedzi prvú a druhú koľaj a on išiel popri rušňovej koľaji, trošku ďalej. Aby sa im vyhol, tak položil tašky na štrk a vystúpil na taký stĺp trolejového vedenia s tým, že ak by prišli k nemu, bol pripravený sa vyšplhať vyššie, aby na neho nedočiachli. Psi vtedy prebehli popri ňom ďalej. Psov však videl v areáli depa niekoľkokrát a každý jeden rušňovodič čo pracuje tak dlho ako on, ich tam určite tiež videl. Tieto psy boli vždy vlčiaky.

Svedok M. M. na hlavnom pojednávaní uviedol, že pracuje pre železničnú spoločnosť už 16 rokov ako elektrikár, údržbár. Mal osobnú skúsenosť so psami, boli to vlčiaky, že jedného dňa prišiel do roboty do areálu depa a vtedy videl ako jeden pes ležal pri bráničke, druhého mal na dohľad a tretieho psa videl ako sa blíži k nemu z pravej strany. Tento pes chcel na neho zaútočiť zozadu, on ho odohnal, potom znovu sa na neho pokúsil zaútočiť, znovu ho odohnal, takto urobil niekoľko pokusov. Mal vtedy montérky, tak mal len také odtlačky od zubov. Potom pokračoval ďalej do haly. Inú skúsenosť so psami nemá, pracuje v podstate počas pracovnej doby len vo vnútri v hale. Na ďalšie otázky uviedol, že sa bol do chovnej stanice obžalovaného pozrieť aj po útoku psov, ale až po nejakej dobe a nevedel vtedy jednoznačne povedať, či tam boli niektoré z tých psov. Nemá vedomosť, že by niekto iný v okolí choval psy alebo, že by sa riešili iné incidenty so psami.

Podľa § 263 ods.1 Tr. poriadku sa čítala výpoveď svedka Z. Š. z PK čl. 93-100 zo dňa 16.11.2020 a z 22.12.2020, ktorý uviedol, že pracuje ako rušňovodič nákladnej dopravy. Dňa 01.08.2020 nastúpil do zamestnania v Rušňovom depe vo T., cez deň pracoval v F. a večer sa vrátil do T. okolo polnoci na nákladnú stanicu. Odtiaľ sa pešo presunul do Q. M., keď prechádzal cez hlavnú bránu bola tma, keď sa priblížil k administratívnej budove, kde má pracovisko počul z ľavej strany brechot psa, videl ako na neho pozeral a vrčal, potom sa na neho s brechotom rozbehol a za ním vybehli ďalšie tri psy. Boli to psy rasy nemecký ovčiak. Báľ sa o svoj život, lebo sa jednalo o svorku, v psoch sa vyzná a videl presne, že ten prvý pes čo na neho zaútočil bol ich vodca, lebo im dal povel na útok. Rozbehol sa ku dverám budovy a keď bol asi 5 metrov od dverí, otočil sa ku psom, strašne zareval, tašky čo mal v ruke si dal pred seba do výšky ramien. Vtedy prvý pes zastal a začal do neho vrčať. V tom čase už vybehol z budovy aj strojmajster a potom sa psy stiahli a utiekli smerom k vodnej nádrži. Po depe sa často videl pohybovať psov aj v iných časoch, od tej doby má strach sa pohybovať depom, hlavne v nočných hodinách.

Podľa § 269 Tr. poriadku čítali sa listinné dôkazy - úradný záznam (čl. 146-148), hlásenie o pohybe psov (čl. 159-217, 300-309), priestupkové spisy (čl. 218-259, 260-287, 288-289, 310-329, 330-360), evidencia priestupkov (čl. 380-381), odpis z registra trestov (čl. 395-396, 456-457), trestný rozkaz zo dňa 14.01.1998 (čl. 399), rozsudok (čl. 400-403).

Podľa § 218 ods. 2 Tr. poriadku, kto protiprávne vnikne, obsadí alebo užíva nebytový priestor iného alebo kto oprávnenej osobe v užívaní nebytového priestoru neoprávnene bráni, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Obžalovaný spáchanie skutku popieral, pripustil, že k nejakým „prienikom“ psov z jeho chovnej stanice dochádzalo, avšak nie v takom počte ako uvádzali svedkovia. Uvádzal, že sa nemuselo vždy jednať len o jeho psy. Z vykonaného dokazovania však vyplynulo, že počas obdobia vymedzeného v obžalobe dochádzalo k voľnému pohybu psov v areáli rušňového depa, pričom k tomu dochádzalo mnohokrát, čo nepochybne vyplýva nielen so svedeckých výpovedí vypočutých svedkov - pracovníkov rušňového depa, ale aj z listinných dôkazov a to hlásení o pohybe psov, z ktorých je zrejmý pohyb psov v areáli rušňového depa. Dokazovaním bolo tiež preukázané, že tento voľný pohyb psov rušil prevádzku rušňového depa tým, že jeho pracovníci sa v obave z útoku psov báli vykonávať svoje pracovné činnosti, dochádzalo tiež z uvedených dôvodov k meškaniu vlakov. Z výsluchov svedkov je zrejmé, že tieto psy rasy nemecký ovčiak sa pohybovali v rámci rušňového depa v svorkách, nikdy sa nejednalo len o jedného psa, ale o troch, prípadne viacerých psov. Tiež bolo preukázané, že v okolí rušňového depa vo Zvolene nikto iný nechová psov rasy nemecký ovčiak, pričom obžalovaný má chovnú stanicu a chová vo väčšom množstve psov

a to nemeckého ovčiaka. Taktiež z vykonaného dokazovania vyplynulo, že si obžalovaný bol vedomý aj vydaného právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Zvolen - uznesenia č.k. 7C/3/2018-49, ktorým súd nariadil neodkladné opatrenie, že je obžalovaný (ako žalovaný) povinný sa zdržať rušenia žalobcu Ž. K. L. K., B.K., M. XX, C. vníkaním psov obvineného z jeho chovu na nehnuteľnosti tvoriace areál Q. M. T. a toto rozhodnutie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní sp. zn. 16Co/217/2018 zo dňa 15.08.2018.

Svojím konaním naplnil obžalovaný všetky znaky skutkovej podstaty prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Tr. zákona, keď nezabezpečil, aby ním chované psy neprenikali do areálu rušňového depa, tieto sa voľne pohybovali po areáli a narúšali jeho riadnu prevádzku.

K osobe obžalovaného bolo zistené, že bol šesť krát súdne trestaný, pričom sa jedná o skutky staršieho dáta, naposledy z roku 1998. Vo všetkých prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. V ústrednej evidencii priestupkov nemá obžalovaný žiadny záznam.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zákona, pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať v prvom rade prevýchovný účinok. Taktiež prihliadal na zásadu podľa § 34 ods. 3 Tr. zákona, podľa ktorej trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby.

Obžalovanému bol za trestnú činnosť, z ktorej bol uznaný vinným ukladaný trest vo výmere 6 mesiacov, t.j. v polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ktorá bola až na jeden rok. U obžalovaného súd nezhliadol žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť. Trest odňatia slobody mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní dvanásť mesiacov. Nakoľko k neoprávnenému zásahu do práva k nebytovému priestoru dochádzalo v súvislosti s činnosťou obžalovaného, ktorá spočíva v chove a výcvik psov, zároveň bol podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti vykonávať činnosť súvisiacu s chovom a výcvikom psov a to v trvaní dva roky.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Zvolen do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Tr. poriadku).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, 2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308 ods. 2),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2),
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2),
- orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech a aj proti jeho vôli (§ 345 ods. 1),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68),
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d), § 45 ods. 1).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.